31971L0086

DYREKTYWA RADY
z dnia 1 lutego 1971 r.
w sprawie harmonizacji podstawowych przepisów w zakresie gwarancji dla transakcji krótkoterminowych (ryzyko polityczne) z nabywcami publicznymi i nabywcami prywatnymi

(71/86/EWG)

RADA WSPÓLNOT EUROPEJSKICH,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Gospodarczą, w szczególności jego art. 113,

uwzględniając wniosek Komisji,

a także mając na uwadze, co następuje:

uznając, że kredyt wywozowy odgrywa zasadniczą rolę w międzynarodowej wymianie towarowej oraz że stanowi ważny instrument polityki handlowej;

uznając, że różne systemy ubezpieczenia kredytów wywozowych obowiązujące w Państwach Członkowskich mogą przyczyniać się do zakłócenia konkurencji między przedsiębiorstwami Wspólnoty na rynkach trzecich;

uznając, że harmonizacja różnorodnych systemów ubezpieczenia kredytów wywozowych mogłaby ułatwić współpracę między przedsiębiorstwami różnych Państw Członkowskich;

uznając, że zgodnie z różnymi kategoriami operacyjnymi harmonizację można przeprowadzić albo w trybie wspólnych polis, albo wspólnych przepisów związanych z czynnikami uznanymi za istotne w dziedzinie konkurencji;

uznając, że obecnie w dziedzinie krótkoterminowej operacje gwarantowane stanowią zasadniczo mniejszy odsetek wywozu niż w dziedzinie średnioterminowej;

uznając ponadto, że chodzi o sektor, w którym funkcjonują prywatne towarzystwa ubezpieczeń kredytów wywozowych i że właściw byłoby ograniczenie harmonizacji jedynie do pokrycia ryzyka politycznego;

uznając, że ze względu na powyższe przyczyny właściw byłoby zrezygnowanie z opracowywania wspólnej polityki i ograniczenie się do harmonizacji tych czynników, które uznano za istotne w dziedzinie konkurencji,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Z zastrzeżeniem przepisów załącznika D dyrektyw Rady 70/509/EWG i 70/510/EWG z dnia 27 października 1970 r. ([1]), Państwa Członkowskie podejmują wszelkie niezbędne środki ustawodawcze, wykonawcze lub administracyjne w celu wdrożenia przepisów zharmonizowanych w dziedzinie operacji krótkoterminowych określonych w Załączniku do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

Państwa Członkowskie zapewniają, że organizacje ubezpieczające kredyty, gwarantujące na rachunek lub z pomocą państwa, ubezpieczają transakcje mieszczące się w zakresie zharmonizowanych przepisów w zgodzie z warunkami określonymi w tych przepisach oraz w przepisach szczególnych, przyjętych przez Radę.

([1]) Dz.U. L 254 z 23.11.1970, str. 1 i 26.

Artykuł 3

1. Bez względu na rodzaj wykorzystanej polisy, zharmonizowane przepisy stosuje się do transakcji, które:

— uwzględniają ryzyko kredytowe występujące nie dłużej niż 24 miesiące lub ryzyko kredytowe i gwarantowane ryzyko produkcji, łącznie występujące również nie dłużej niż 24 miesiące; jednakże okres występowania ryzyka produkcji nie może przekraczać 12 miesięcy,

— zawierane są z nabywcą publicznym lub z nabywcą prywatnym,

— realizowane są na podstawie kredytu dostawcy.

2. Przepisy harmonizowane poprzez niniejszą dyrektywę dotyczą jedynie gwarancji w odniesieniu do ryzyka politycznego.

3. Definicje nabywcy publicznego i nabywcy prywatnego zawarte w art. 3 dyrektywy 70/509/EWG i art. 4 dyrektywy 70/510/EWG stosuje się odpowiednio.

Artykuł 4

Komisja może konsultować się z Komitetem Doradczym ds. Ubezpieczeń Kredytów Eksportowych ustanowionym na mocy art. 4 dyrektywy 70/509/EWG w związku z wszelkimi problemami odnoszącymi się do jednolitego stosowania niniejszej dyrektywy.

Artykuł 5

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do Państw Członkowskich.

Sporządzono w Brukseli, dnia 1 lutego 1971 r.

W imieniu Rady

M. SCHUMANN

Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK

ZHARMONIZOWANE PRZEPISY DOTYCZĄCE GWARANCJI DLA TRANSAKCJI KRÓTKOTERMINOWYCH (RYZYKO POLITYCZNE) Z NABYWCAMI PUBLICZNYMI I NABYWCAMI PRYWATNYMI

Artykuł 1

Definicja ryzyka kredytowego

Definicja, która zostanie zawarta w polisach, nie może przewidywać terminu wystąpienia szkody krótszego niż sześć miesięcy.

Artykuł 2

Wykaz zdarzeń powodujących powstanie szkody

Podstawowy wykaz zawiera zdarzenia C - H, wymienione w art. 3 wspólnych polis w zakresie transakcji średnioterminowych i długoterminowych z nabywcami publicznymi oraz nadawcami prywatnymi, oraz w przypadku nabywców publicznych zawiera również zdarzenie B, wymienione w art. 3 wspólnej polisy w zakresie transakcji średnioterminowych i długoterminowych z nabywcami publicznymi.

Jednakże podstawowy wykaz może zostać zmieniony przez organizację ubezpieczeń kredytów, pod warunkiem że, taka zmiana nie pociąga za sobą rozszerzenia zakresu gwarancji bardziej, niż pozwala na to wyżej wymieniony wykaz.

Artykuł 3

Zakres gwarancji

Gwarancja ma zastosowanie do kwoty wierzytelności ubezpieczonego w kapitale i w odsetkach, z wyłączeniem odsetek za zwłokę, kar i odszkodowań płatnych przez dłużnika.

Artykuł 4

Kwota gwarantowana

Ubezpieczony, wyłącznie na własną odpowiedzialność zachowuje część niegwarantowaną przez organizację ubezpieczeń kredytów.

Artykuł 5

Ogólne zasady wypłaty odszkodowań

Następujące zasady muszą być przestrzegane:

a) ubezpieczony jest zobowiązany w związku z zawarciem i wykonaniem transakcji gwarantowanej, do rozsądnego i ostrożnego działania: niniejszy wymóg ma zastosowanie jednocześnie wobec zachowania jego przedstawicieli, kontrahentów lub podwykonawców;

b) ubezpieczony odpowiada za otrzymanie niezbędnych upoważnień oraz za wykonanie formalności prawnych (włączając te, których wykonanie ciąży na dłużniku do chwili wejścia w życie umowy);

c) nie wypłaca się odszkodowań nienależnych.

Artykuł 6

Ogólne zasady przydzielania otrzymanych płatności i produktu realizacji zabezpieczeń

Polisy muszą zawierać takie zasady przydzielania, aby płatności lub wszelkie wierzytelności otrzymane przez ubezpieczonego nie zostały przydzielone do wierzytelności nieubezpieczonych przed wierzytelnościami gwarantowanymi.

Artykuł 7

Ogólne zasady dotyczące odzyskiwania wierzytelności

Polisy muszą przestrzegać zasady podziału odzyskanych wierzytelności między organizacją ubezpieczeń kredytów a ubezpieczonym.